

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. Sanctissima Virgo ingressa est in mundum velut aurora diei
gratiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

*Sanctissima Virgo ingressa est in mundum velut
aurora diei gratia.*

ARTICULUS IV.

Plin. lib. 2.
c. 16.
Convolutum
lily tyrocinium natu-
re lilium fa-
cere condi-
tensis.

Curiosum quoddam ex antiquitate ingenium, fabricavit sibi olim non injucundam hanc imaginationem; quod, cum natura producere statuisset florem Lili, hanc inter flores Reginam, utpote dignam, quæ in tesserijs maximorum Regum scutis summo circumferetur cum honore, ausa non fuerit primitus statim tam sublime machinari opus, sed suum prius posuerit tyrocinium in efformando flore alio, ipsi non admodum ab simili, quique videri possit lilium rudi graphide delineatum (quem alii convolutulum, alii campanulam appellant) quodque hoc animata specimine manus adjecerit proposito sibi maximo operi, & auspiciatissimo eventu florem produxerit Lili in eâ perfectione, quâ condecoratum ipsum modò conspicimus. An dicere audeamus, quod gratia ratione quâdam imitati voluerit naturam?

Satuerat secum gratia producere Deum Hominem, Verbum Incarnatum, hunc incomparabilis pulchritudinis florem, qui à sacro nuncupatur codice *Lilium convallium*, opus stupendum sanè & exquisitissimum. Videtur, quod gratia,

expertissima quantumvis artifex; moliri idque aggredi non fuerit ausa, antequam tyrocinium hujus præmitteret, artisque suæ specimen daret circa aliud quoddam opus, quod quidem tam perfectum non est, multum tamen cum ipso gerit similitudinis; prius igitur efformavit Matrem DEI, exin tota pulchritudinis illecta conspectu, quam huic affinxit operi, tam benè auspiciato eventu & omne elaborato, machinata quoque est efformare Filium DEI, prodigiorum, omnium prodigium & exquisitissimum omnino opus, quod prodire unquam posset è manibus gratiæ. Affirmari igitur potest, quod ambo, Filius & Mater præstantissima sint duo opera gratiæ, sed Sanctissima Virgo sit quasi opus Tyrocinii & quoddam experimentum artis; Jesus Christus autem sit opus Magisterij, omnibusque absolutum numeris, unum sit velut aurora in ortu suo, & alterum velut sol in plenâ meridie.

Nonne hic verus sit sensus in: *Psal. 73. 7.*
signum verborum, quæ exarata *16.*
nobis relinquit Vates Regius in *Psalmo septuagesimo tertio: Tu*
fabricatus es auroram & solem: SUM & SS.
Tu ô Magne prodigiorum natura *Virgiam*
artifex

Tyrocinium
& Magisterium gratiæ.

Maria tyrocinium gratiæ Christum facere condiscipulis,

Gratia producit JESUM & SS. Virgiam

velut auro-
ram & so-
lem.

Cant. 6. v.

artifex, & Omnipotens Auctor po-
tentorum gratiæ! auroram condi-
disti & solem; ambo sunt opera
tua: Nemo est, quem lateat, per
solem plerumque intelligi JESUM
Christum juxta idioma Scripturæ;
& per auroram Virginem Sanctis-
simam: Quæ progreditur quasi
aurora consurgens: Ambo, Filius
& Mater, velut aurores & Sol, sunt
rarissima duo prodigia, quæ forma-
ta sunt, vel formari unquam possint
à manibus gratiæ.

Varro lib.
26.

Aurora est
velut pictor
insurans.

Ecce insignes quidem cognitio-
nis radios, interpellat Artemisia,
ponis nobis ob oculos; credo te
observare hinc speciale quoddam
mysterium, quod velis declara-
re nobis: Sed memineris, splen-
dorem nimium offundere oculos,
& dum nimium videtur, sæpè vi-
deri nihil. Id novi, Illustris Do-
mina, reponit Viator, sed nihil
tantò cotuscum splendore tibi ha-
beo monstrandum, quod oculi tui
aspicere non possint cum volu-
ptate.

Si fidem adhibemus profano
cuidam, qui curiosus admodum ex-
iitit considerando & describendo
prodigia naturæ: prima hæc dilu-
culi claritas, diei afferens initium,
nomen circumfert *aurora*, ad de-
clarandum nobis suæ divitiæ pul-
chritudinis: dum enim appellatur
aurora, idem vult dicere, quod au-
rea horâ, eòquod reipsâ inaret
omnia, quæ suis attingit radijs,
velut cuspide pretiosi cujusdam

penicilli, expertissimi more picto-
ris, supra horizontem, ducere vo-
lentis lineam & superficiem quan-
dam auream, & exinde totum de-
albare hemisphærium, ad recipien-
dum quantumvis condignè solem,
velut Regem astorum & patrem
totius naturæ.

Ubi primum hæc apparet au-
rora, accumulatur gaudio totum hunc
mundum inferiorem, eòquod con-
stet, abundare ipsam magno lumi-
nis fonte, quem gesserit in sinu suo,
& speretur, non diu ipsam affulsu-
ram terræ, quin effusura sit ipsum è
medio sui, sicque evasura Mater
diei. Qui penitus indagant na-
turas rerum, tria hinc inveniunt
prodigia. Primum est, quod ipsa
fiat Mater eodem ferè tempore,
quo nascitur: mox enim ubi cons-
picitur aurora, videtur è sinu ip-
sius prodire sol. Secundum est,
quod ipsa sit Mater & Virgo, cum
nihil amittat nec puritatis nec in-
tegritatis suæ, dum progignit hunc
Regem astorum, & evadit Mater
diei. Et tertium, idque maxi-
mum est, quod sit filia proprii sui
filij, & Mater proprii sui Genito-
ris: Ipsa est filia Solis, ipsa etiam
est Mater solis; ipsa est filia solis;
quis enim producit gignitque nobis
primam illam diluculi claritatem,
quam appellamus auroram, nisi Sol
ipse nostro appropinquans he-
misphærio, illamque præmittens,
ut suum nobis annuntiet adven-
tum? Aurora igitur filia est solis;
sed

Tria prod-
gia consti-
tuta in
aurora.

Aurora
& Mater
solis, est
pulchra
imago
etiam
Virginis

sed & est ipsius Mater: unde enim nasci videmus solem, nisi è medio sinu & gremio auroræ?

O Domine quàm mira videntur Sapientiæ tuæ opera animo consideranti illa? Verùm quæcumque facis in ordine naturæ pulcherrima, non sunt nisi graphica rudisque delineatio prodigiorum, quæ operaris in ordine gratiæ. Nonne videtur tibi, Nativitatem auroræ, quæ diei naturali dat initia, graphicam esse delineationem Nativitatis Sanctissimæ Virginis? Nonne & ipsa est vera aurora, quæ gratiæ nobis incipit diem? Unde oritur universale hoc gaudium, quòd in universam diffunditur Ecclesiam in die Nativitatis ipsius, quòdque ad cantandum extimulat ipsam in cunctis ædibus sacris: *Nativitas tua Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo; nisi ex eo, quòd videat apparere auroram, unde nasci debeat lux dies felicitatis? unde mox adjungit: Ex te enim ortus est sol justitiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam.*

Ecclesia salutæ Sanctissimam Virginem velut auroram nascentem. Nonne videmus totam Ecclesiam salutare ipsam in ortu suo velut auroram nascentem? *Quasi aurora consurgens.* Dum nuncupat ipsam auroram, est proprium ipsius nomen, eò quòd opere ipso sit hora tota aurea, quæ incipit asserre mundo primos diei gratiæ radios,

tota nascens plenâ gratiâ, absque ullâ maculâ peccati, dulcique homines demulcens certitudine, quòd conspecturi mox sint nasciturum suum ex illâ Salvatorem. Tria ingentia portenta, quæ paulò antè spectavimus in aurorâ naturali, prorsus offuscantur, si oculos conjicias in tria alia magis stupenda, quæ in hâc aurorâ gratiæ se exhibent conspicienda.

Primum est, quòd ipsa appareat nobis Mater eodem quasi instanti, quo nascitur. Lege Evangelium Sancti Matthæi, ubi primum loquitur de MARIA, mox asserit, ipsam Matrem esse JESU Christi: *Genuit Joseph virum MARIE, de qua natus est JESUS.* Idem quasi momentum Matrem producit & Filium; non percipies enim nomen MARIE, quin immediatè post percipias & nomen JESU: quanta gignendi promptitudo juxta stylum Sancti Evangelij! ubi primum dicit quòd sit, dicit quòque ipsam esse Matrem: Aurora diei gratiæ auroram in hoc refert diei naturalis.

Secundum portentum MARIE transgrediens adhuc illud auroræ, est, quòd ambæ sint Matres Virgines; verùm si procul absuit ab aurorâ naturali, quòd aliquid amiserit puritatis suæ producendo Solem, qui non est nisi lumen, nec contraxerit maculam, quandam pariendo pulchritudinem, quæ splendorem asserat cunctis rebus crea-

Tria prodigia auroræ naturalis, resplendent mirifice in Sanctissimæ Virgine.

Tria prodigia auroræ

Aurora & Mater Sanctissimam Virginem velut auroram nascentem.

creatis; quanto minus perdiderit MARIA aliquid puritatis suæ, pariendo solem justitiæ, inexhaustum omnis puritatis & pulchritudinis fontem? Quomodo amiserit quidquam puritatis suæ Virginalis generando illum, qui etiam restitue Virginalem puritatem novit illis, quæ amiserant ipsam? Loquor

S. Ambros. cum S. Ambrosio, qui firmiter tenet, id prodigijs ipsum præstitisse in Magdalena: *Suscepit meretricem, & reddidit Virginem.*

Tandem tertium & maximum omnium prodigiorum est, quod MARIA sit Filia proprii sui Filij, & Mater proprii sui Patris; sed ratione multo magis mirabili, quam videatur id ipsum in aurora. Quod ipsa verè sit Mater proprii sui Patris, id est, Filij Dei, totum manifestum est, eod quod produxerit ipsum ex propria sua substantia; Et hic articulus est fidei, cujus suo tempore incomprehensibile considerabimus mysterium: Sed quod verè sit ipsius Filia, isque verè genuerit ipsam, est veritas, quam Sancti Patres, quam ratio, quam Sacra Scriptura his omnibus efficacior tam clarè demonstrant, ut dubitari de ipso non possit.

S. Augustinus contra hæres. tom. 5. c. 5. Si audiendi sunt Sancti Patres, loquatur nobis Sanctus Augustinus pro omnibus, eod quod omnium sit ipse oraculum. Is introducit JESUM Christum in eximio quodam Tractatu, quem edidit contra hæreses, confundens Mani-

chæi cujusdam impietatem, quæ Sanctissimæ Virginis temeravit honorem, hisce loquentem verbis: *Ego Matrem, de qua nascerer, feci; Ego viam meo itineri præparavi; hæc, quam tu despicias, Manichæ, Mater mea est, & de manu meâ fabricatâ.* An testimonium efficacius, clarius vel dignius à quoquam requiri possit?

Si audienda est ratio, unica Sola sufficiet pro omnibus, cum omnino sit irrefragabilis. MARIA non est opus naturæ, sed exquisitissimum & præstantissimum opus est gratiæ; speciale igitur est opus JESU Christi; Consequentia est infallibilis. Quare! patebit tibi ad oculum hujus necessitas consequentiæ, si consideraveris, quod non eadem sit ratio operum gratiæ, quæ est operum naturæ; hæc sunt effectus omnipotentia Dei, sed alia sunt effectus infirmitatis Dei. Tolerabis mihi hoc verbum declarare volenti, quid produxerit nobis Deus humanatus, humiliatus, annihilatus, patiens & moriens. Sanctus Paulus ipsemet non duxit sibi scrupulo, dum usus est hoc verbo: *Quod infirmum est DEI.* Hæc infirmitas Dei est, quæ produxit nobis omnia opera gratiæ tam admiranda, ut ipsorum minimum nobilitate suâ excedat id omne, quidquid præstantissimum est in omnibus operibus naturæ.

O mi

Excell
sta de
Ai, cu
nos sim
redder
Christo

Sanctissimæ
Virgo
pus grati
ergo JESU
Christus
productis
ipsam.

1. Cor.
v. 21.

Excellentia
statu abje-
cti, cum
nos similes
reddat Jesu
Christo.

O miram vim ac robur humi-
liationis! an leviter perstrin-
gam tanti momenti consideratio-
nem? ô stupendam humiliatio-
nis potentiam! Affirmare, quod
omnes tres adorandæ Trinitatis
personæ, operantes juxta omnem
potentiæ suæ amplitudinem, &
producentes id omne, quod pro-
ducere possant in ordine natu-
ræ, conficere non possint quid-
quam, quod æquet id, quod
conficit una è tribus personis,
postquam per Incarnationem facta
est abjecta, & omninò quasi an-
nihilata. O quàm ingens nostra
est ignorantia! dum putamus haud
idoneos nos esse ad præstandum
quidquam magni in statu abje-
ctionis, abstrahere nos volumus
ab eo, ut, sicut dicimus, major
acrescat nobis & opportunitas
& facultas magis glorificandi De-
um; & non videmus, quod ipse-
met JESUS Christus amplexus sit
ipsam, ut Excellentiori modo
Dei Patris sui honorem promo-
veret & gloriam.

Jam redeo ad rationem meam,
& dico, quod, cum Beatissima
Virgo sit opus gratiæ, & quidem
opus gratiæ præstantissimam, spe-
cialiter pertineat ad JESUM Chri-
stum, eodquod ipse solus, humi-
liando se, usque ad sui annihila-
tionem, principium sit operum
gratiæ, & non Pater, neque Spi-
ritus Sanctus, qui humiliati non

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

sunt, neque annihilati. Ipsa igitur
filia est proprij sui Filij.

Sed tandem audiatur desuper
Sacra Scriptura, quæ pondus su-
peraddit maximum. Videatur hæc
explanate nobis velle magnam
hanc veritatem verbis singularem
præferentibus splendorem & ma-
gnificentiam: *Sapientia edificavit*
sibi domum: Quenam est ista Sa-
pientia, quæ ipsamet pro suo ha-
bitaculo, extruere sibi voluit
quoddam palatium, nisi JESUS
Christus, quem Sanctus Paulus
hoc condecoravit encomio: *Chri-*
stum Dei Sapientiam: Et dein
commune est essatum in ore om-
nium, quod Sapientia attribua-
tur Filio, sicut potentia Patri, &
bonitas Spiritui Sancto. Nonne
igitur dicere, quod Sapientia æ-
dificaverit sibi domum, innuere
nobis velit, quod Filius Dei ex-
titerit Auctor & Conditor Matris
suæ? sed pondera horum vim
verborum, quæ velut totidem
sunt oracula.

Sapientia ædificavit, & ædifi-
cavit domum, & ædificavit illam
sibi ipsi; omnia hæc plena sunt
excellentijs & magnificentijs Ma-
tris Dei in Sanctissima Nativita-
te suâ. Siquidem inprimis, cum
Sapientia ædificaverit, certum est,
ipsam ædificasse sapientissimè; ac-
commodare igitur debuit magni-
ficentiam & splendorem ædificij
juxta Majestatem & dignitatem
hospitis, pro quo ædificabat;

Z

nemo

Proverb. 9.

1. Cor. 1.

24.

JESUS Chri-
stus forma-
vit sibi Ma-
trem, qua-
lem voluit

Sapientia
ædificat sa-
pienter.

nemo enim ædificabit domum ad recipiendum in eâ quempiam colonum, sicut ad recipiendum aliquem Monarcham; aliàs architectus non ædificaverit sapienter; debet, si sapit, sumptuosius ædificare, juxta quòd ædificat ad recipiendum majorem Dominum. Bone Deus! quæ consequentia ex hoc principio deduci potest pro Virginis Sanctissimæ honore & gloriâ!

Magnus mundus est palatium ædificatum pro homine

Vide, quàm insigne Palatium divina sapientia ædificaverit pro mancipio, pro abjecto vermiculo terræ, pro contemptibili, inquam, peccatore. Ipse vilior est vermiculus, & magis indignus amari à Deo; nihilominus attolle oculos tuos in altum, ejaculare omnem in partem illos, perpende amplitudinem, splendorem & pulchritudinem magni hujus palatij, orbis inquam universi; Ecce tibi domum, quam Sapientia Dei ædificavit pro habitatione hominis. O Deus, quàm splendidum est ædificium! quàm amplum! quàm magnificè exornatum! Regius Vates ipsius considerans magnificentiam, extra se abreptus est præ stupore: *Quàm magnificata sunt opera tua Domine, omnia in Sapientiâ fecisti!* O magne Deus, quàm omnia hîc sunt pulchra, quàm admirandâ cum sapientiâ disposita hîc sunt omnia! Verùm quia agis omnia tam sapienter, cum ædificaveris palati-

Psal. 91.

cata sunt opera tua Domine, omnia in Sapientiâ fecisti! O magne Deus, quàm omnia hîc sunt pulchra, quàm admirandâ cum sapientiâ disposita hîc sunt omnia! Verùm quia agis omnia tam sapienter, cum ædificaveris palati-

um adedò splendidum pro indignis mancipijs tuis, quid igitur facies pro temetipso? Bone Deus, quousque nos attollit hæc cogitatio! Sic namque ex hoc discurrendum est.

Universus hic mundus est palatium, quòd Sapientia divina ædificavit pro homine peccatore: Sanctissima Virgo palatium est, quòd eadem Sapientia ædificavit pro semetipsâ. Statuendum igitur est, quòd quantò hospes qui personali præsentia suâ honorare debuit hoc palatium uteri Virginis MARIE, est nobilior, dignior, & sublimior homine peccatore, palatium quoque, quòd ædificavit pro seipso, debeat esse tantò splendidius, pretiosius, magnificentius orbe hoc universo. Regula hæc conformis est omni & æquitati & sapientiæ, omnique consonat sanæ rationi: Jam quantum dices JESUM Christum digniorem esse homine peccatore? an dimidia ex parte! an vigesies, vel centies? hoc nihil est dicere; an dices, millies vel centies millies? nihil adhuc dixisti: an dixeris, decies centies millies? nimis adhuc est parum; unico verbo, multiplica numerum, quantum volueris, nunquam pertinges illuc, cum impossibile sit satis exprimere infinitam distantiam, quam reperire est JESUM Christum inter & hominem peccatorem.

Sed

Dilectus
idoneus ad
declarandū
aliquā ra-
tione Ex-
cellentiam
Sanctissimæ
Virginis.

Sed quando tibi poneretur certus numerus, exempli gratiā, millies vel centies millies, arguendum tibi semper sic foret: JESUS Christus centies millies excellentior est homine peccatore; Sapiaentia ædificavit palatium pro uno, & palatium pro altero; ipsa ædificavit sapienter, adæque juxta proportionem utrique congruam; necessariò igitur centies millies plus perfectionis, plus magnificentiæ, plus splendoris contulerit palatio, quòd ædificavit pro JESU Christo, nempe pro Sanctissimâ Virgine, quàm toti huic mundo, velut palatio, quòd

ædificavit pro homine peccatore. Rimare jam desper per totum vitæ tuæ decursum, & vide, an comprehendere unquam poteris magnitudinem excellentiam Sanctissimæ Virginis ab initio vitæ, & in die sanctissimæ Nativitatis ipsius. Verùm si intellectus noster magnarum harum veritatum ita obruatur pondere, ut illas capere non possit, an corda quæque nostra ita permaneant stupida, ut nullos exinde concipiant bonos affectus, bona sensa ac desideria? Videamus.

* * *

ARGUMENTUM.

Affectus & sensa cordis verè Christiani circa Nativitatem Virginis Sanctissimæ.

ARTICULUS V.

Argumen-
tum & cau-
sa magis
gaudij.

Primus affectus delinens cor, accedente ingenti quâdam prosperitate, est gaudium; Et nihil tam parum est, quòd accidere nobis possit prosperitatis, quin gaudium aliquod pariat in nobis; Sed si bonum magnum est, non nisi magnum parere potest gaudium, & quantò id fuerit majus, majus quoque gaudium erit: dum igitur locupletamur bonorum omnium maximo, maximo quoque perfundimur gaudiorum omnium gaudio: O! Si anima agnoscere possit, quantus accre-

scat sibi bonorum cumulus è Sanctissimæ Virginis Nativitate, impossibile foret, quin raperetur rota extra se ipsam præ nimiam consolationis sibi cor dilatantis abundantiam: Siquidem si summa felicitas est mundi aspexisse nascentem inter nos Deum Salvatorem, procul dubio post hæc præcipua est, nascentem videre divini hujus Salvatoris Genitricem.

Ecce igitur tibi diem gratiæ, qui incipit apparere, cò quòd jam videam auroram; Et consequen-

Z. 2

tes